

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Dobra praktyka

Skuteczność stosowania metod aktywnego uczestnictwa w pracy z dziećmi z umiarkowaną niepełnosprawnością intelektualną

Część modułu szkoleniowego/ E/D

Kontakt : CHERCIU IOANA

Szkola –C.S.E.I. „Elena Doamna” Focșani, Rumunia

Strona internetowa: www.cseielenadoamna.ro

1 Kontekst

W kontekście edukacji specjalnej, metody aktywnego uczestnictwa są ważnym zasobem w projektowaniu działań edukacyjnych, ponieważ stymulują i rozwijają wspólne uczenie się (praca w parach lub małych grupach uczniów), ułatwiają komunikację, socjalizację, współpracę i wzajemne wsparcie w celu rozwiązania problemów lub zgłębiania nowych tematów. Aktywne uczestnictwo ułatwia wspólne zdobywanie wiedzy, jak również integrację dzieci w klasie. Metody oparte na aktywnym uczestnictwie oprócz skuteczności dydaktycznej, rozwijają także szereg umiejętności i zdolności związanych tolerancyjną postawą, aktywnym słuchaniem, podejmowaniem decyzji, autonomią osobistą, odpowiedzialnością i uczestnictwem społecznym, kształtowaniem opinii i prawidłowym rozumieniem rzeczywistości.

W przypadku dzieci z niepełnosprawnością intelektualną, proces zdobywania nowej wiedzy i umiejętności poznawczych jest o wiele bardziej efektywny, jeśli odbywa się w małych grupach i jeśli jest aktywny - uczestniczący, oparty na partnerstwie oraz angażujący zawsze, kiedy jest to możliwe. Zastosowanie różnorodnych metod i technik dostosowanych do programu nauczania, które mogą być stosowane na szkoleniach komunikacyjnych, na zajęciach z czytania i pisanie, na lekcjach świadomości ekologicznej, matematyki przyczynia się do optymalizacji nauczania.

2 Cele.

Stosując metody aktywnego uczestnictwa w zajęciach, dążyliśmy do osiągnięcia konkretnych celów, z

których najbardziej oczywiste to

- zwiększenie motywacji uczniów do nauki;
- rozwijanie pewności siebie opartej na akceptacji własnej osoby;
- rozwinięcie umiejętności społecznych;
- zbudowanie pozytywnego nastawienia do kadry nauczycielskiej, dyscyplin naukowych i ich wykorzystania (przy zastosowaniu tych metod treść zajęć trzeba w większości przypadków zmodyfikować, aby wprowadzić ducha badawczego i wzmocnić współpracę między uczniami w klasie);
- zbudowanie lepszych relacji z kolegami, w większym stopniu tolerancyjnych;
- zwiększony komfort psychiczny, rozwój zdolności adaptacji do nowych sytuacji, zwiększona zdolność do wysiłku.

3 Realizacja dobrej praktyki

Aby zapewnić rozwój i wykorzystanie zasobów poznawczych, emocjonalnych i psychologicznych naszych uczniów oraz w celu ich adaptacji i optymalizacji ich włączenia do środowiska społeczno-zawodowego, uznaliśmy za konieczne budowanie strategii opartych na działaniu, zastosowaniu, badaniach i eksperymentach. Stworzyliśmy uczniom możliwość uczenia się na wysokim poziomie, zdobywania trwałej wiedzy, która mogą być wykorzystywane i przenoszone do różnych kontekstów edukacyjnych i pozaedukacyjnych. Aktywizacja procesu uczenia się wiązała się z zastosowaniem metod, technik i procedur angażujących uczącego się w proces uczenia się, rozwój myśli, pobudzanie kreatywności, rozwój zainteresowania nauką - jednym słowem chodziło o to, by uczniowie stali się aktywnymi uczestnikami procesu kształcenia. W ten sposób umożliwiliśmy im zrozumienie świata, w którym żyją i zastosowanie wiedzy w różnych sytuacjach życiowych.

Podczas zajęć korzystaliśmy z następujących metod aktywnych / partycypacyjnych:

1. Wiem / Chcę wiedzieć / Nauczyłem się
2. Klaster
3. Technika LOTUS (kwiat lilii wodnej)
4. Wycieczka po Galerii

4/Ewaluacja działania

Korzystając z metod aktywnego uczestnictwa w zajęciach, byliśmy w stanie stymulować zainteresowanie uczniów nauką, ułatwiać im kontakt z otaczającą rzeczywistością, rozwijać umiejętności i zdolności intelektualne. Kładliśmy nacisk na takie atrybuty jak: tolerancja, aktywne słuchanie, podejmowanie decyzji, osobista autonomia, wyrażanie własnych opinii i rozumienie rzeczywistości.

Zaletą aktywnych metod jest upodmiotowienie ucznia poprzez samodzielną naukę, intensywne

zaangażowanie w pozyskiwanie wiedzy i dzięki zapewnieniu optymalnych warunków do pracy samodzielnej oraz zespołowej, krytycznego myślenia. Metody aktywne dają także motywację do nauki i pozwalają uczniom na samodzielną ocenę wyników nauki.

5/Ograniczenia.

Metody dydaktyczne wykorzystujące aktywne uczestnictwo wymagają starannego zaprojektowania i dopasowania zasobów do danej metody, techniki i formy pracy w grupie. Należy pamiętać, że zależy nam na utrzymaniu zainteresowania ucznia aktywnością przez długi czas. W przypadku braku zainteresowania i współpracy ze strony ucznia, metody aktywnego uczestnictwa nie spełniają wymogów efektywności i nie przynoszą zakładanych korzyści. Biorąc pod uwagę, że celem interaktywności jest stymulowanie uczestnictwa w interakcjach i znajdowanie rozwiązań poprzez współpracę, środki edukacyjne muszą być czynnikami wspierającymi pracę w grupie i stymulującymi indywidualne i zbiorowe uczenie się. Brak odpowiednich zasobów materialnych może prowadzić do rezygnacji z tego typu metod i poczucia dyskomfortu, co może mieć niekorzystny wpływ na proces uczenia się.

6/Perspektywy.

Aktywne metody są bardzo popularne wśród uczniów. Wzmacniają one relacje interpersonalne, zwiększa się zdolność uczniów do pracy w zespole, a także pewność siebie i świadomość własnych atutów i wiedzy, a także spójność i spontaniczność ekspresji. Uczeń staje się świadomy nie tylko treści danej dziedziny, ale także motywacji do jej pogłębiania.

BIBLIOGRAFIA

1. Cerghit I., *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006
2. Gheorghe R., *Psihologie școlară pentru învățământul special*, Editura Fundației Humanitas, București, 1999
3. Oprea, C.L. , *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006
4. Sarivan L.(coordonator), *Predarea interactivă centrată pe elev*, Editura 2000+, București, 2005